Starzeński — Przeradzki.
Faber — Koch —
— — 3½. Wolański z Matuszewiczami.
4. Giedroyć. Wolański. Matuszewicz.
5. Wolański — Giedroyć.
6. Wirmser. Stefani. Banhoffer
7. Modzelewski, Stefani. Janowicz. Korsakowska.
8. Banhoffer — Wirmser —
9. Wirzer — Banhoffer.
~~10. Borsztowski Ksaw.~~ zob. 14633. III. t. IV. nr. 17.
11. Banhoffer — Wirmzer.
12. Białopiotrowicz — Brygidki.
13. Stokocki — Gnatowski.
14. Kościół Brzeski — Jezu. Tyzenhauzowski. Wyganowska.
15. Brygidki.
16. Przeździecki — Werenwyński — Chrapowicki. Skirm.
17. Romer. — Bernardynki — Krzywobłocki.
18. Ogiński. Mamuszny.
19. Borch — Plater —
20. Dulicz —
21. Sawiński — Wołodkowicz.
22. Swiderowicz.
23. Liebe. Herman.
24. Ekonomia Grodzieńska —
25. Poźniak — Wołodkowicz. Marcinowski.
26. Starostwo Haciuńskie.
27. Augustów — Ekon. Grodzieńska — Dankiewicz.
Karlewicz.
28. Tołoczko — Kamieński.
29. Szaniawski.
30. Baranowski —.
31. — — Ośmiałowski.
32. Grotowska — Ozarowska — Kalinowski.
33. Sylwestrowicz —
34. Domiński. — Gören. — Grabowski.
35. Grabowski
36 Trinatis — Borkman.
37. Grodno —

9 flor.

23

P I S M O

W Sprawie WW. JPP. Liebe Szambelana J. K. Mci i Hermanów, z Staroſtwem Haieńſkim.

§

ZDarzenie tak mieć chciało, że W. Liebe i Hermanowie powinni w czterech udzielnych Poſseſsyach ſwoich Dziedzicznych graniczyć z Staroſtwem Haieńſkim; przez co muſieli zwyczaynych doświadczać ciosów, które powſzechnie ſilnieyſza ręka zadawać umie. —

Gdyby więc Sąd doświadczył przez ſzczegul iakie zachodzą od każdey Poſseſsyi między Staroſtwem kweſtye? iaka bydź, a oraz wedle czego? powinna Granica, następuie tym porządkiem do każdey Poſseſsyi explikacya, iakim Staroſtowie Haieńscy uſprawiedliwiali. —

A nayprzód co do Staſiowſzczyzny, z Wſią Zyliczami Starościńſką graniczących.

Zaczęli Dukt ſwóy Poſseſsorowie Dziedziczni od Nru 141. kędy Rowów zbieżenie ſię exyſtuie, alias zaczęli od Rowu maiącego nazwiſko *Witałasz*, ſzli daley ſtaremi znakami przez Row, i przez Ruczay ſub Nro 149 i kontynuowali aż do Plity Kamienney pod Nrm 150. od ktorey Plity druga Sciana w prawo ciągniona była mimo wielkie Dęby i Brzozy, do drożki dawney od Cimocha, a teraz ze Wſi Zylicz do Staſiowſzczyzny idącey pod Nrm 151., tę drożkę przeſzedłſzy, tąż ſamą Scianą ſzli aż do Dębu widłowatego ſub Nro 152., od którego dębu w lewo zawróciwſzy ſię doſzli po Nr: 153. i znowu prowadzili do drożki zwyż pomienioney ſub Nro 154. gdzie przychodząc zawróciłi ſię w prawo do Sciany boczney Włók Eynarowikich ſub Nro 155. od tey zaś Sciany proſto przez drożkę do Kopca Kamiennego ſub Nro 156., od którego wziąwſzy ſię w lewo i idąc proſtą linią, okazali mieyſce z prawey ſtrony byłey Karczmy przy drodze z Hayny do Jakubowicz idącey pod Nrm 158., przeszli w oſtatku przez drogę zwyż namienioną, i tą ſamą linią doprowadzili do Kopca Kamiennego na Sianożęciach pod Nrm 159. do którego Kopca dochodząc, okazali po lewey ſtronie pod Nrm 160. Studnią i Siedliſko Cimocha. Od tego Kamiennego Kopca, tymże proſtym trybem do Rzeczki Haydukowki weſzli, i tą Rzeczką wniż idąc ſtanęli przy narożniku cztero-ściennym, to ieſt przy tym Kopcu, do którego na Sądzie Kommiſsarſkim

A przy-

przyparły Jakubowicze, Drozdowicz, Zylicze, i Lieba z Hermanami pod Nrm 43. —

Samo Starostwo tey pięty nie znegowało Drozdowiczowi, owszem rekognoskuiąc oną za legalną, początek swego Reduktu z niey wzięło; więc dopiero chociażby chciało iakiemi wymysłami odpychać WW. Lieby i Hermanów, iuż nie może, boby tym samym przyniosło do Sądu wszystko w plantach obłąkanych, a przeto samo zawodnych. —

Starostwo Haieńskie znaiąc że ten Dukt WW. Lieby i Hermana iest z pozycyą Ziemi nayftosownieyszy, i że przy Possesyonalnym używaniu znaki graniczne nosi, musiało iść od tegoż samego punktu pod Nrm. 141. tymże Duktem, a tylko maiąc w sobie ducha przeciwności, raz zdało się wyskoczyć z tego Duktu, drugi raz powrócić, i tym sposobem robiąc sobie zabawę, pokrzywiło go kilka razy, nim doszło do Nru 152. *Co dopiero widzieć na Mappie i uważać.*

Od Nru 152. przyszło zgodnie do Nru 153. a od Nru 153. uszedłszy kawał Ziemi zgodnie do Nru 165. kręto rzuciło się w Prawo w Grunta Dziedziczne Eynarowickie, *Widzieć na Mappie* taką nieregularność Sstwa Haieńsk: i wraz o tey zawodności przekonywać się, gdy żadnego nie złożyło Dokumentu, ktoryby tym sposobem bez znamion, bez Possesyi błądzić dopuszczał. —

Zbłądziwszy tedy nayciemnieyszym obyczaiem raz, niedziw że potym rożnemi gzygzakami iakby w konwulsyach zostaiąc, chodziło po Dziedzicznych Possesyach, aż doszło do Nru 67. *Widzieć na Mappie.*

Samym rzutem oka na Redukt Starostwa Haieńsk: pokazuie się arbitralna planta; bo skoro mimo chęć do niespokoyności skłonną, musiało Starostwo Haień: rekognoskować dobroć Duktu, aż za Nr: 153. do 165. iuż tym samym było obowiązane nie rzucać się w prawo, ale iść prosto do Sciany boczney Eynarowickiey, a tą Scianą przez dwa Kopce kamienne do rzeczki Haydukowki, i rzeczką do Pięty pod Nrm 43. między JP. Drozdowiczem, Jakubowiczami i Zyliczami ustanowioney.

Niemiało wszakże Starostwo inszego światła do terminowania Granicy od Wsi swey Zylicz z Dobrami Dziedzicznemi, ieno z Dokumentu 1726. w Kopii przez Dziedziców złożonego, skoro zaś ta Kopia w dwóch prawie częściach zgodność okazała, i exekucyą wzięła, więc tym samym do skończenia Granicy bydź była powinna przewodnikiem, zwłaszcza gdy znamiona tą Kopią wyznaczone okazali na wzmocnienie Duktu swoiego Dziedzice.

Mianowicie okazali Studnią starą, gdzie Sieliszcze było pod Nrm 160. w lewey stronie Duktu w Gruntach Zylickich, o czym Dekret na karcie 8. zaświadczył przez słowa. ==

Ponieważ okazywana Studnia ku Haydukowce dotąd exystencyą maiąca, iedna temu wiarę &c.

Również i o tey pewności zaświadczył Dekret Kommissarski, że Karczma, czyli iey dawne Siedlisko okazana przez Dziedziców pod Nrm 158. a Reduktem zaięta z dawna do Eynarowicz była należną; o czym na kar: 10. takie świadectwo.

Ponieważ okazywane przez Starostwo Pieczysko i Studnia w Gruncie Possessyonalnym WW. i Hermanów będące, iest dowodem byłey Karczmy Eynarowskiey, która iako się z examinu upewnia, po ucieczce Zyda do Eynarowicz przeniesioną została; a zatym i by-

✥ ❁ ✥

Byłość Karczmy, *i dotąd trwaiąca Possessya*, *wyświecaią niesłusznie czyniony rozwod Granicy przez Starostwo z zamiarem odięcia Gruntu używalnego WW. Liebę i Hermanów.* Czytać w tym mieyſcu Kopią Ograniczenia.

Jakże tedy bydź może ſprawiedliwość Reduktu Starościńſkiego, gdy on nietylko bez Dokumentu i bez znaków granicznych poſunął ſię; ale przeciwko Pismu, przeciwko byłey Poſseſsyi, i przeciwko Znamionom dziedziczney Karczmy krążył cudzemi gruntami. —

Sam Dekret Kommiſsarſki nieraz to wyznać muſiał, co mu utaić trudnym było, że Staroſtwo i zaczęło i kończyło ſwóy Redukt Gruntami poſseſsyonalnemi Lieby i Hermanów.

Słowa Dekretu: == *Ponieważ Starostwo wezwawszy Intromissyi Jakubowskiey, Redukt swóy wiodło z Popławkami Jakubowskiemi, kędy Grunta possessyonalne WW. Hermanów z Popławkami graniczą.*

Ponieważ Droga stara Haieńska, obapuł którey possessyonalne Grunta WW. Lieby i Hermanów znayduią się, iżby ona terminowała Granicę z Starostwem, żadnego dowodu nie złożono, Dzierżawą Gruntów nieprzeświadczono. Widzieć na Mappie drogę Haieńſką. —

Cóż tedy uſprawiedliwiać będzie ſamowładny Redukt Staroſtwa Haień: gdy ſam Dekret będąc nayprzychylnieyſzym Staroſtwu, nie mogł ſię na Gruncie przekonać, iżby możnym było zabierać do Dóbr Dożywotnich właſności Obywatelſkie. —

Niema Staroſtwo żadnego Manifeſtu przeciw Dziedzicom o zabor Gruntu, a in contra Dziedzice złożyli Wizyą pod R. 1751. Julii 17. i 19. dnia czynioną, a 20. na Urzędzie Grodzkim Mińſkim zeznaną, która zabor przez Staroſtów wyświeca, i wdzieranie w granice dziedziczne zapewnia. *Widzieć w tym mieyscu takową Wizą i czytać.*

Już tedy nie Dziedzice wſtępowali w Starościńſkie Grunta, ale moc Staroſtow gdzie tylko mogła, wſzędzie ſtarała ſię prześladować ſłabſzych. —

Co ma znaczyć argument Staroſtwa z Intromiſsyi 1608. R. Jakubowiczom ſłużącey, kiedy Poſseſsyi Staroſtwo ſwey nie dowiodło iednym momentem, kiedy o zabor ſkargi nie okazało, i kiedy w późnieyſzey Intromiſsyi pod R. 1633. Julii 20. dnia czynioney, a także Jakubowiczom ſłużącey, czyta tę pewność, że Zaścianek Popławki graniczy z Gruntem Eynarowſkim. *Widzieć powtórną Intromissyą.*

Nadto Intromiſsya pod R. 1608. Apr: 3. dnia czyniona wſpomina o Granicy Popławek z Gruntami Starościńſkiemi Nowoſielſkiemi; tu zaś Nowoſielſkich Gruntów niemaſz, tylko Zylickie, y dla tego pomyłka pierwſzey Intromiſsyi znieſiona ieſt Intromiſsyą 1633. R.; abo biorąc ią nayściśley piętą chyba doparcie uczynic przy Kopcu z JP. Drozdowiczem. —

Dekret Kommiſsarſki znayduiąc tyle uſprawiedliwienia za Duktem JPP. Poſseſsorów dziedzicznych, doświadczaiąc ſkargi na Staroſtów o zabor, znayduiąc Kopce z Kamieni uformowane, rozminął ſię przecie z ſprawiedli wością, gdy od Nru 156. zamiaſt wyproſtowania Granicy, tak ią pokrzywił, iż za lat kilkanaście, muſi ſię koniecznie powtorna dyfferencya otworzyć; bo kto może graduſkami, albo pół graduſkami akuratności dopilnować Granicy, kiedy ſam Sąd formuiąc oną, błądził po tur-

A2 nie-

nieiach, i dla tego za uyściem kilku kroków krzywe termina oznaczył na Ziemi, a którym przypatrzyć się na Mappie. —
Bo nie błądząc po knieiach, nie mogłby tak wykręcaney determinować Granicy, a zwłaszcza wtenczas, gdy się oświadczył, że chce prostować między Stronami Dukta. —
Nie należało Sądowi Kommissarskiemu robić swoiego Duktu, a iescze w tak ladacey na przyszłosc konsekwencyi, owszem trzeba było póyść za nauką Statutu, i tę stronę zachować przy Dukcie, która lepsze okazała znaki, i która prostością Sciany doprowadziła w Ruczay Haydukowkę, i do Pięty zgodney z JP. Drozdowiczem. —
Skoro tedy Sąd znayduie Dukt WW. Lieby i Hermanów z Kopią ograniczenia zgodny, znakami starodawnemi wsparty; a przecinie dwa Redukta, ieden Sądu Kommissarskiego, drugi Sarostwa Haień: zawodne, i bez żadney konwikcyi: więc te oba uchyli, a Dukt Dziedziców utwierdzi. —

KATEGORYA DRUGA

Od Dóbr Eynarowicz i Sieliszcza z Buchnowiczami.

Dowiedli WW. Liebe i Hermanowie, że Granica ich Gruntów powinna się terminować od Kopca przy rzeczce *Olchowce* pod Nrm 104. w prostey linii aż do rzeczki Jlli, czyli pod Nr: 129. *Widzieć na Mappie tę linią prostością iedną terminuiącą się.*
To zaś dowodząc okazali swoie possessyonalne Grunta i Łąki aż do samey rzeczki Jlli przypieraiące. *Co także widzieć na Mappie w kolorze zielonkowatym.*
Duktu tego wsparciem były Dokumenta nastęne, mianowicie Intromissya pod R. 1605. Marca 6. dnia na Dobra Januszkowicze służąca wyświeca, iż z Gruntami Staieckiemi i Buchnowickiemi granicząc, przychodzić Januszkiewicze powinne do Eynarowkich Gruntów, alias do Nru 104. *Czytać tę Intromissyą i weryfikować z Mappą.*
Druga Intromissya pod R. 1608. Jakubowiczom służąca utwierdza tę prawdę, i bliższą przynosi pewność gdzie bydź powinne Buchnowicze.
Toż Dokument Paleckiego pod R. 1550. i Proces w R. 1594. Mca Junii 7. dnia uczyniony, pewną daią wiadomość, że Starostwo Haieńskie niesłusznie wszystkie te Uroczyska dziś Eynarowiczom zaymuie, na które i przedtym zachodziły Processa, mianowicie, iż w R. 1594. na Uroczyszczu Chomin, przez ludzi Haieńskich było gwałtownym sposobem pożęte Zyto. *Które to Uroczysko widzieć dopiero na Mappie Nro 127.*
Omiiaią się inne Dokumenta z ustronnych rąk wspieraiące Dukt od Eynarowicz, a wzywa się tu Dział między JPP. Cedrowskiemi w R. 1703. Maia 28. czyniony, a 1704. Maia 29. w Ziemstwie Mińskim przyznany, z którego to Działu naybliższa wywięzuie się wiadomość, iż w tym mieyscu, alias za Nrm 104. Possessya była do Eynarowicz Cedrowskich, gdy tam część Gruntu Olchowiec zwanego na Schedę wymierzony, przez słowa: =
Gruntu częś do tego nazwany Olchowiec, od Gruntów Januszkowskich

pro-

prostą Scianą starodawną i trybowną oznaczony i oddzielony, i ten do Sieliszcza należeć ma.

Loco 2do. *Bory też i Lasy ku rzece Jlli będące, które w tym nie są Ograniczeniu opisane, te do spólnego równie nam dwom Braci, i Sukcessorom naszym używania należeć maią.*

Niemasz innych Borow, iak w tym mieyscu nad rzeką Jllą alias po Nr: 129. więc wątpliwości niemasz o Dukcie JPP. Lieby i Hermanów. —

Proceſs pod R. 1598. Julii 8. dnia zapewnia, iż Uroczysko Perkowszczyzna zawsze należało do Eynarowicz, i zawsze w Possessyi Dziedziców Eynarowskich było, iak i Dział 1703. R. przyświadcza, *ktore Dokumenta czytać.* —

Skoro zaś te wszystkie Dokumenta wzięte razem, i poosobno kombinowane pokazuią nietylko pewność Sciany, ale pewność tych Siedlisk, na których przedtym mieszkał Kopciewicz Rybak, i na których w R. 1594. stała się przez Włościan Haieńskich Akcya z zaborem Zboża, więc należy Dukt JJ. PP. Hermanow i Lieby, iako z Dokumentami zgodny utwierdzić, a przeciwnie Redukt Starostwa Haień: dziedziczne własności zaymuiący skassować. —

Znał Sąd Kommissarski że Redukt Starostwa Haień: iest z gruntu zawodny, i że nader wiele cudzey przywłaszczył Possessyi, kassuiąc atoli ony, swóy uformował Redukt równie krzywdzący Dziedziców, bo possessyonalne onych pozabierał Grunta. *Widzieć na Mappie linią graniczną przez Sąd Kommissarski zrobioną, i widzieć razem Redukt Starostwa od Nru* 102. *przez Nr:* 130. 131. *aż po Nr:* 134.

Starostwo chcąc swoy bezprawny Dukt legalizować, okazywało Pieczyska własnych ludzi Eynarowiczowskich przedtym mieszkaiących, a których wyżey złożone Munimenta i Processa świadczą.

Próżno Starostwo usiłuie wmówić, że Wieś Buchnowicze w tym mieyscu leżeć powinna, gdy w samey istocie gdzie są zasiedlone Stayki, tam i Siedliska, tam i wszystkie znamiona okazali WW. Liebe i Hermanowie. *Czytać Dekret od karty* 18.

Chcąc Starostwo utrzymać swoią plantę, ruczay Olchowiec przezwało *Czarną Kamionką*, lubo ten ruczay Czarna Kamionka przez Stayki Wieś Starocińską, a niedawno na mieyscu Buchnowicz zasiedloną, swoy bieg prowadzi. Ten zaś że iest zawsze Olchowcem, złożone Dokumenta wątpić nie daią.

Co do Niwy Zwierzynieckiey W. Lieby od rzeki Hayny.

Dokument pod R. 1592. Junii 26. dnia pewnym iest dowodem na Aktorstwo tey Niwy, ktorey Possessyi i obszerności, Starostwo nie mogło, i nie przeczyło; przeto Sąd Kommissarski utwierdził Aktorstwo oney. *Czytać Dekret od karty* 32. *do* 33.

Dopiero względem tey Niwy ma nastąpić definicya podobna, alias ma Sąd Naywyższy zaapprobować to, co przez Strony na Sądzie Kommissarskim kwestyonowanym nie było. —

KATEGORYA TRZECIA

Względem Granic od Dworu murowanego, Zwierzynicz, i Słobody, z Sianożęciami Starostwa Haieńskiego.

Dział pod R. 1703. w powyższey Explikacyi złożony opisuiąc Schedę murowanego Dworu, Zwierzynic, i Słobody, taką względem Sianożęci i wypustu położył wiadomość, przez słowa. == *Końcem iednym do rzeki Hayny, z wypustem do tegoż Dworu murowanego mnie należącym, i Błotami opiera się, a drugim końcem też Grunta Dworne z obustron drogi i przysad ode Dworu idących będące, leżą po Scianę końcową Rezów Wsi Eynarowicz od Błota i Łąk ku rzeczce Czyszcu leżących. &c: bokiem iednym od Sianożęci i Błot przy teyże rzece Czyszcu będących, a w pół rozdzielonych.*

Widzieć na Mappie rzekę Haynę, a oraz termin pod Nrm 210. od którego WW. Liebe i Hermanowie Dukt swóy rozpoczęli, to iest w samym złączeniu się rzeki Czyszcza z Hayną. —

Za tą rzeką Hayną Sianożęć Mikiszyn zawsze należąca do murowanego Dworu, że leżeć była powinna, aż po Nr 212. to niewyparta z późnieyszego Procederu okaże się pewność, to oraz z Działu tegoż samego przeświadczyć się można, gdy tę samą Sianożęć pomieniaią Mackowszczyzną i Łuchem przez słowa == *Tudzież z Sianożęciami Dwornemi Maćkowszczyzą i Łuchem.*

Późniey to nazwisko Maćkowszczyzna i Łuch w Mikiszyn przeistoczono, i w R. 1712. potrafiło Starostwo Haień: w owczas pod dożywociem Wasilewskiego będące, odiąć, iak swiadczy Proces pod tym Rokiem Januarii 8. dnia imieniem Cedrowskiego zaniesiony, a teraz składaiący się. —

Nietylko ten Proces iest świadkiem gwałtowności dopełnioney przez Starostwo Haieńskie, ale nadto cztery Remissyine Dekreta wyobrażaią istotną krywdę, *które w tym mieyscu widzieć.*

Późniey alias w R. 1720. Starostwo formalną z tych Sianożęci Mikiszyn uczyniło Expulsią, iak zapewniaią dwa Manifesta, ieden Junii 5. drugi Xbra 5. dnia R. 1720. —

Po tych gwałtownościach pierwszych nie przestało Starostwo Haieńskie napastować dziedziczney Possessyi, bo ten sam W. Starosta Haieński w R. 1748. rozmaite kazał domierzać gwałtowności, a które dwóma Processami, iednym Junii 11. drugim Julii 12. w R. 1748. są zaskarżone. —

Toż w R. 1770. Junii 30. dnia, i w poślednieyszych czasiech pozachodziły skargi przeciw Starostwu Haień: o nieustanne wpadanie w Grunta i w Łąki dziedziczne Eynarowickie. —

Gdy zaś te wszystkie Processa, i Dział w powyższey dacie złożony, w ieden cel biią, że Sianożęcie Mikiszyn w obwodzie uczynnionym przez WW. Liebe i Hermanów znaydować się powinne, więc Dukt ich iest rzetelnym i pewnym. *Czytać Dekret od karty 33. do 38.*

Próżno Starostwo Haień: starało się wypersswadować Sądowi, że Redukt wzięty od Nru 213. przez Nr: 214. do Nru 212. iest sprawiedliwym; kiedy wyraznie odpychaiąc od rzeki Hayny i od rzeki Czyszcza, odbieraią to, co było niewątpliwym pod momen-

mentem Działu w R. 1703. i o czym naydobitniey ten sam Dział poświadczył. —

Osobno toż Starostwo wcisnęło się we wnętrzności Gruntów Eynarowskich z Sianożęcią mianuiąc ią Pikulewszczyzną podług świadectwa swego Inwentarza pod R. 1765., i chciało, żeby Sąd Kommissarski tę Szachownicę, czyli wieczną niezgodę przy niey zostawił.

Dowód zaś Aktorstwa Starościńskiego w tey Szachownicy nie mógł bydź okazany inszy, tylko przez gwałtowny zabor, a tylu Manifestami od Dziedziców Eynarowicz opowiedziany.

Sąd Kommissarski lubo Redukt Starostwa Haieńskiego znalazł opacznym, i nader niesprawiedliwym, lubo to na karcie 38. napisał, co następuie: *Ponieważ wyznania Swiadków upewniaią, że rzeczka Czyściec aż do złączenia się z rzeczką Hayną, Sianożęci Murowanego Dworu, z Sianożęciami Kapitulnemi Dobr Korzenia dzieli, a daley wniż wody rzeczka Hayna Sianożęci też Kapitulne od Starościńskich, aż do Sianożęci Rodziewskich &c.*

Ponieważ obapuł rzeki Hayny wedle świadectwa ludzi, Błota nazwisko Mikiszyna noszą. Ponieważ Dział Ichmościów Cedrowskich w R. 1704. uczyniony, wyraża Sianożęci Murowanego Dworu końcem do rzeczki Hayny wpieraiące. &c.

Ponieważ dotąd większość Dzierżawy Sianożęci WW. Hermanów aż do samey rzeczki Hayny dotykaiących się okazuie, a Poddani Starościńscy tylko w dwóch kawałkach używalność maią. Ponieważ w gorze wyrażone Processa i Dekreta na instancyą Cedrowskich z zeszłym Wasilewskim Sstą Haień: o zabor Sianożęci Mikiszyna zakroczyły &c.

Z tych przyczyn Dekret nieiuż iak był powinien utrzymał Dukt prowadzony, przez WW. Liebe i Hermanów, ale z zeyścia się rzeczki Czyszcza z Hayną, tąż rzeczką Hayną przyprowadził do mieyca przez Starostwo Kopcem mianowanego, alias po Nr: 216. a od tego Kopca do Nru 212. *Czytać Dekret od kar: 38. do 41.*

Niemogło Starostwo pretendować tego, ażeby za rzeką Hayną w Gruntach Eynarowskich uwiecznił Sąd Kommissarski w kilku szmatach Łąki zabrane, bo nie mogło dowieść i nie dowiodło, żeby Starościńskie grunta Szachownicami między Ziemskiemi były lokowane, a tym bardziey nie mogło usprawiedliwić zaboru tego, przeciw ktoremu był tak ciągły z Starostwem Haieńskim Proceder, i nie mogło znieść wiary Dokumentu Dzielczego między Cedrowskiemi pod R. 1704. *Ktoren w tym mieyscu powtornie czytać.*

Również nie mogło po drugiey stronie Sianożęci Mikiszyna ochraniać, gdy aktualnie tę Sianożęć zabrało, i gdy ona iako się wyżey doniosło Działem wymienioną zostaie.

Sąd Kommissarski powiedział, że iakoby Dział Cedrowskich daiąc po rzekę Haynę przechodzić nie dysponuie, a tym samym iakoby Sianożęć Mikiszyn zwaną za Hayną leżąca nie należy do Eynarowicz. —

Lecz ten Dział każdą rzecz opisuiąc przez szczeguł, gdy położył szczegolnie Grunta i Błota całym końcem wpieraiące w Haynę, i gdy znowu przez szczeguł wymienił na osobnym mieyscu Sianożęć Mackowszczyznę i Łuch, a ktorą potym Mikiszynem przezwano; iuż tym samym wątpliwosc żadna, że ta

Sianożęć Mikiszyn leży podług oprowadzonego Duktu, bo inszey ani okazano, ani okazać mogą. Czytać Dział od słów = *Tudzież z Sianożęciami Dwornemi Maćkowszczyzną i Łuchem, mnie od rodzonego mego na odmianę za Czercież okrom wydziału zostaiącą, ustąpionemi.*

Insze tedy są to Sianożęci Mikiszyn leżące za Hayną, a insze w samych Granicach po Haynę; gdyż tamte zaymuie wydział, te zaś okrom wydziału znaydować się powinne, i aktualnie znayduią się w tym mieyścu, bo i Dekret powyżey cytowany wyświeca. —

Skoro więc tak iest rzecz otwarta względem Sianożęci Mikiszyńskiey od lat kilkudziesiąt zabraney i Procederem dochodzoney, a w tym mieyscu actu znayduiącey się, iak linia duktowa idzie; należy przeto ten Dukt utwierdzić, i takowe Sianożęci za dziedziczne na zawsze do Eynarowicz przyznać. —

Co się tycze Sianożęci Pikulewszczyzna przez Starostwo nazwaney, a wenątrz Sianożęci dziedzicznych Zwierzynickich wcisnioney, Sąd Kommissarski dał taki wyrok, iakiego tylko rostropność i sprawiedliwość domagać się mogła. Bo tę szachowniczkę skassował, a Dziedziców od nieustannego ambarasu uwolnił nazawsze. —

Gdyż Starostwo za tak młodym Inwentarzem do zaiętey wprzód przez zabor Szachowniczki ulegitymowawszy się, coraz daley swoie posuwało kroki, aż czasem przyiścby mogło do tego, iżby całe Sianożęci Zwierzynickie zaięło. *Czytać Dekret od karty 41. do 42. i widzieć tę Szachowniczkę na Mappie, a oraz widzieć położoną Piętę przez Sąd Kommissarski przy Sianożęciach Rodziewskich alias pod Nrm 212.*

KATEGORYA CZWARTA

Od Wsi Dziedzicznych Zwierzynic i Słobody zwanych, z Gruntami Starościńskiemi graniczących.

Od Dobr swoich Zwierzynic i Słobody tak swóy Dukt WW. Liebe i Herman oprowadzali, iak ich Dokumenta wątpliwości żadney nieuległe wiodły. —

To iest zaczęli od rzeczki Czarnomotyłki, i od drogi przez tęż rzeczkę z Hayny do Zwierzynic idącey, czyli od punktu pod Nrm 169. szli tandem w prawo tąż wspomnioną drogą do drogi starey z Hayny do Eynarowicz idącey, czyli do Nru 170. od którego w prawo tą drogą do sianożęci pod Nrm 171. potym w lewo aż do Grobli i Młynu Parobki zwanego, na Haynie rzece będącego. W tym cału isciu po lewey stronie Grunta Zwierzynickie dziedziczne, a po prawey Haieńskie. —

Zastanowiwszy tedy pod Nrm 172. piewszą Scianę, powrócili do terminu tego z kąd początek Duktu, alias pod Nr: 169. i szli w prawo Scianą Plebanii Haień: do Nru 174. po za Rezach Melchiera Zwierzyny, leżących bokiem iednym do Sciany Haieńskiey pod Nrm 173. drugim bokiem do ruczaiu Denkowego pod Nrm 174. końcem do rzeczki Czarnomotyłki pod Nrm 175. a drugim końcem do drogi starey Hayny do Eynarowicz idącey pod Nrm 176. *Widzieć te wszystkie punkta na Mappie, i Dukt kolorem*

poma-

pomoranczowym oznaczony, a razem przypatrzyć się pozycyi Niw Zwierzynieckich.

Chociaż zaś według Dokumentu powyżey złożyć się maiącego, iśćby należało Rzeczką Czarnomotyłką, dla existuiącey atoli Possessyi Plebanii Haieńskiey z ktorą wtenczas nie mieli Sprawy, musieli podług possessyonalności tey to Plebanii Haień: Dukt swoy regulować. — *Widzieć Scianę Haieńską sub Nro 178.*

Kontynuowali zatym Dnkt swoy od Ruczaiu Denkowego, alias od Nru 174. przechodząc Ruczay do drogi z Plebanil Haieńskiey do Zwierzynic idącey po Nr. 179. tą zaś drogą zawrociwszy się w lewo, doprowadzili do drugiey drogi z Słobody do Plebanii Haieński idącey pod Nrem: 180. gdzie z Plebanią Haieńską kończył się obwod.—

Od tego zaś Nru 180. alias od drogi Słobodzkiey, poszli prostą linią w prawo, y okazali Niwę wielką pod Nrem 181. ktora według Dokumentu leżeć powinna bokiem iednym do Sciany Haieńskiey, czyli po Nro 182. bokiem drugim do Sciany Słobodzkiey, czyli po Nr. 183. końcem do Ruczaiu Denkowego, czyli po Nr. 174. a drugim końcem pod gorę Lenzową czyli po Nro 174. *Widzieć znowu to wszystko na Mappie dla mocnieyszego wrażenia, gdzie te wszystkie są N wy y iak leżeć powinny?*

Daley przez tę gorę Lenzową prowadzili Dukt swoy aż do drogi z Słobody do Rewiaczyna idącey pod Nrem 176. W ktorym iściu okazali Niwę na Drozdykowie pod Nrem 175. w prawey stronie swoiego Duktu, co wszystko widzieć y adnotować na Mappie.

Od tey drogi pod Nrem 176. exystuiącey zawrocili się w lewo, y przeszli przez Row, z ktorego początek Rzeczki Czarnomotyńki bieg swoy obraca pod Nrem 177. Daley przez drogę z Hayny do Jakubowicz idącą pod Nrem 178. aż do Sciany popowskiey Haień: czyli po Nr 179. a tą ścianą do poprzeczney Sciany Popowskiey, czyli Nr. 180. zgodnie dowiedli.—

Od Nr. zaś 180. zawrocili się w lewo do Nru 181. czyli do drogi z Hayny do Rawiaczyna idącey, od ktorey znowu w lewo szli tak, iak leżała Niwa Szymanowszczyzna, aż do drogi z Hayny do Jakubowicz idącey pod Nrem 182. z ktorego mieysca wprawo drogą dwakroć załamawszy się doprowadzili do Nru 183. Ztamtąd zaś do drogi z Hayny do Rawiaczyna idącey po Nr. 184. tą drogą zawrociwszy się w lewo, doszli do gruntu Plebanii Haień: pod Nrem 185. y wtym całym iściu od Nru 180. do 185. dowiedli w lewey stronie grunta Haieńskte, a po prawey swoie.—

Od punktu 185. daley Dukt swoy z Plebanią Haienską kontynuowali, zostawuiąc po lewey ręce grunta Plebańskie do Rzeki Rawiaczanki pod Nrem 186. przeszedłszy ktorą Rzeczkę doszli do drogi starey z Hayny na Stasiowszczyznę do Zylicz idącey, czyli do Nru 187. drogą w prawo nieco uszedłszy, udali się w lewo do Kopca Kamiennego pod Nrem 188. od ktorego Kopca znowu wprawo do drogi starey z Hayny do Zylicz idącey, czyli do Nru 189. — Tą zaś drogą poszedłszy trochę w lewo, przeszli dwa rowy, z ktorych się Krynica poczyna pod Nrem 190. y doszli do Brzozy przy drodze z Słobody do Sołoney Łuzy stoiącey pod Nrem 191, od ktorey zawrociwszy się w prawo, przyszli do punktu byłey krzywey Brzozy, y i Kopca dzielącego niegdyś Stasiowszczyznę od Rawiaczyna pod Nrem 192.

Od ktorego Kopca tąż drożką doprowadzili do drogi z Zylicz do Hayny idącey pod Nrem 193. a tą drogą w lewo zawrociwszy się do Kopca Kamiennego pod Nrem 184. potym w prawo drożką do Sołoney Łuzy idącą, do drożki z Stasiowszczyzny do Domaszow exystuiącey po Nr. 193. — Przez ktorą drożkę wprawo znaczną Scianą do Rowu pod Nrem 144. gdzie gdzie skończył się cały obwód Granicy między wzmnienionemi Stronami. W całym isciu od Nru 186. po Nro. 144. po prawey ręce grunta Dziedziczne, a po lewey Haieńskie. „ Widzieć to „ wszystko na Mappie, y doświadczać w niektorych mieyscach „ zgodności Duktu kolorem zielonym oznaczonego, a razem wi- „ dzieć Redukt Starostwa od Nru 196. przez Nr. 197. 198. 199. „ 200. 201. 202. 203. 179. 180. 204. 205. 191. 192. 206. 207. „ 207. 208. 209. aż po Nro 142.

Wszakże Starostwo swoiego Reduktu niczym usprawiedliwić nie mogło, bo arbitralną władzą bez Dokumentow; zaymuiąc wiele possessyonalnych gruntow, tam prowadziło, gdzie chęć posiągnienia więcey cudzey własności wiodła.

A zas Dukt WW: Lieby y Hermanow że ma za sobą Dokumentowe wsparcia przeświadczać się następnie:

Pod R. 1592. Mca Junii 26. dnia, gdy Melechier Zwierzyna przedawał swoy Folwark Czarnomotyński Ławrynowey Ratomskiey, w ow czas intromittuiąc ią do Possessyi, opisał tym sposobem czterech Niw granice, y przez Woźnego przy Szlachcie podał.

Słowa tey Intromissyi wyiętey z Xiąg Wdztwa Mińskiego. *To iest napervoy na velikim polu Niwy czotyry, poczawszy od Steny Haieńskiey, sumeż z hrontami ieie Miłost Pani Ratomskoie Antona Zweryny, koncami do Reki Czarnonotyny, a koncami druhimi po dorohu, kotoraia idet z Hayny do Oynarowicz.* Widzieć bok ieden od Sciany Haieńskiey pod Nrem 173. a drugi przy Ruczaiu Denkowa pod Nrem 174. końce zaś przy Czarnomotynce pod Nrem 175. a drugie przy drodze z Hayny do Eynarówicz idącey pod Nrem 176. y konfrontować opisanie Dokumentu z pozycyą Ziemi. —

Opisuie daley ten Dokument za Ruczaiem Denkowym Niwę wielką, y oney tym sposobem lokacyą zapewnia — „ A za Ruczaiom Den- „ kowym Niwa welikaia leżyt po Stenu Seła Jeie Miłosti Sło- „ boda, a po Stenu Haińskoie, aż do płaskoie Niwy pod Horoiu „ Lenzowuiu, a druhaia naprotiwko Hory Lenzowoy, promeżku „ Niw Panow Zylicz." Widzieć dopiero Scianę Słobodzką pod Nrem 182. y Gorę Lenzową pod Nrem 174. Niwę zaś samą pod Nrem 188. —

Sześć iuż tedy Niw oprocz płaskiey wyliczył ten Dokument, dalsze zaś iego takie świadectwo. — „ Niwa do Drozdykowic kotora- „ ia sumeż z hruntami Sała Jei Miłosti Słobody." Widzieć pod Nrem 175. tę Niwę na Drozdykowie właśnie w tym mieyscu, gdzie Słobodzkie sparły się grunta.

Opisanie dalsze Niw. — „ Niwa welikaia na Symonowszyznie bokom „ odnym leżyt po dorohu Haińskoie, a drugim bokom po Ru- „ czay, a końcami oboma do Niw Popa Haińskuhu." — Widzić pod Nrem 181. tę Niwę Symonowszczyzny uważać z iednego końca drogę, z drugiego Ruczay, a oba boki do gruntow niegdyś Popowskich przypieraiące. —

Dalsze Dokumentu słowa *Niwa u Sołonoy Łuży promeżku Niw Zylicz y promeżku Niw Slizyńskich.* —

Ten

Ten tak dawny y tak uroczysty Zapis, bo Aktami roborowany, nie może żadney oboiętności czynić, zwłaszcza że Starostwo Haieńskie na inszym mieyscu ani okazało, ani okazać mogło, tych od natury uwiecznionych znamion, ktore do dziś dnia exystencyą swą zachowuią, mianowicie Rzeka Czarnomotynka iest nayważnieyszym punktem, toż Ruczay Denkowa, toż droga z Hayny do Eynarowicz idąca, to w ostatku Gora Lenzowa, y uroczyska insze. —

Z tego Dokumentu niewątpliwa iest pewność, że Ratomska od Melchiora Zwierzyny zakupiła te Niwy, y że te Niwy stykanie się miały z iey gruntami. Kiedy więc poźniey od Starostwa Haień: krzywda uczyniona została, wypadła potrzeba manifestowania, y sprowadzenia Woźnego dla Wizyi, ta więc w R. 1595. Aug: 9. dnia iest uczyniona, y zeznana na Urzędzie Mińskim, a dopiero Widymusem wyięta. Z ktorey nieomylne swiadectwo że te Grunta czyli Niwy z gruntami Plebanii Haień: stykały się, a co się dowodzi przez następne Wizyi Woźniowskiey słowa. —

Naszodszy dey mocno gwałtem na własny hrunt Imienia Jeho Miłosti Eynarowskoho w Powete Mińskim leżaczoho, przywaiumy na Niwu Krykałuckuhu podle Plebani Haińskoie, a druhoiu Niwu Kozorynowszczyznu tamże. —

Otoż podle gruntow Plebanii Haień: ubikacya Niw Ratomskiey iest wyświecona, iakże tedy odbiiać od tak pewnych znamion, kiedy indziey dać Sciany z Plebanią Haień: Ratomskiey nie można y niepodobna. —

Nietylko wyznana iest ubikacya tych Niw przy Plebanii Haień: lecz nadto wielość zabranych gruntow ta Wizya specyfikuie, tak pisząc = „ Wideł hrunt poorany y poboronowany, uroczyszczom Ni-„ wu prozywaiemuiu podle Plebanii Haińskoie Kanikazyskoiu „ boczek za dewet, a druhuiu Niwu boczki dwe, toho wseho „ boczek na odynadcat Imienia Jeho Miłost Oynarowskoho, kto-„ ryi hrunt menił byt peredemnuiu Woźnym y Storonuiu mo-„ cno hwałtem napadneiu poorany od Woyta mesta Hospodar-„ skoho Haińskoho Marcia Kmiły, y od Meszczan Haińskich." — Widzieć tę Wizyą.

Owoż Prawo za ktorym umiało zręcznie Starostwo nabywać dziedziczne grunta, a pochwyciwszy gwałtowną ręką wraz starało się w Iwentarze wprowadzać, y tym sposobem zasłaniało swoich zbrodni slady. —

Lecz dziś gdy przychodzi do Sądu nie powinno używać z Inwentarzow konwikcyi, ale powinno wyższe nad te skargi, nad Woźniowskie Intromissye, y nad Dokumenta Szlacheckie, złożyć dowody, y przekonanie że miało powody wycisnąć przemocą Ratomską z tych Niw, ktore ona za słusznym nabyciem w naturze Ziemskiey possydowała, a ktore actu do gruntow Plebanii Haieńskiey przytykać były powinne. —

Poźniey, alias w Roku 1596. Mca Julii 22. dnia była znowu czyniona Wizya y wyiazd, z ktorey urzędownie w owczas zeznaney, a dopiero Widymusem wyiętey, toż samo się przeświadcza, że te Niwy końcem iednym leżały do gruntow Plebanii Haień: a drugim do drogi z Hayny do Eynarowicz idącey, ktora się pierwey okazywała na Mappie.

Słowa tey Wizyi — „ Niwa prozywaiemaia Kanikażyc, kotoraia le-„ żyt na protiwko Plebanii Haińskoie, podle dorohi, kotoraia idet

 „ z Hayny

„ z Hayny do Oynarowicz &c. W druhuiu Niwu prozywaiemu „ Kozarynowskuiu, tamże ne podaleku od toie Niwy w końcu „ Wołok aińskich, Pop Haiński Ruski Iwan Danilewicz wtom- „ że Roku Dewedesiat Piatom poorawszy, żytom naseiał." — Widzieć za Denkowym Ruczaiem pod Nrem 182. tę Niwę do gruntow Haieńskich, y quondam Popowskich przypieraiącą.—

Następnie w R. 1598. Xbra 15. dnia Proces z Wizyą o gwałtowności Starostwa Haień: od Ratomskiey uczyniony, a teraz w Widymusie składaiący się. *Widzieć y czytać.*

Z tych Tranzaktow aż po te mieysce złożonych ma Sąd istotną wiadomość, iakim sposobem Starostwo do gruntow Dziedzicznych sobie uformowało Aktorstwo, i iakim sposobem one aż dotąd utrzymuie.—

Złożyliby Dziedzice obfitsze dowody na swoią własność gdyby zabor przez Moskwę nie nastąpił onych, a oktorym świadczy pod R. 1660. Aug: 10. dnia Proces, *ktoren widzieć.*

Lecz te same z Xiąg niedawno powyimowane dowody dostateczną są dla Sądu pewnością, gdy grunta Plebanii Haiń: z tego mieysca gdzieindziey przeniesione być nie mogą, y gdy Rzeczka Czarnomotynka ta iest, a oraz droga z Hayny do Eynarowicz idąca.

Dekret Kommissarski chociaż z wielu miar Przekonał się, że Redukt Starostwa iest arbitralnym, y zaymuie wiele Possessyi Dziedziczney; y chociaż takie o tym wszystkim na Kar: 52. napisał świadectwo, w słowach — *Ex eo ponieważ Starostwo za przyiściem do Rowu, niewolnie tymże Rowem obapułgruntow sznurowych Słobodzkich będącym.*

Ponieważ z examinow przekonywa się, że naymowane grunta przez Poddanych Słobodzkich y Zwierzynieckich, nazad odebrane zostały, y teraz w Dzierżawie Starościńskiey znayduią się.—

Ponieważ Redukt Starościński in puncto prowadzenia Rowem zaymuiąc odwieczną gruntow Wsi Słobody własność y używalność, iest arbitralny y mylny.

Jednak tenże Dekret Kommissarski nayuciąźliwszy wyrok dał za WW. Liebą y Hermanem, bo od tych wszystkich odsądził gruntow, a Starostwu przeto przyznał, że potrafiło zabrać, y tak długo ten nieprawny zabor utrzymywać.

Rzekł bowiem Dekret, że Czarnomotynka iest w tym mieyscu wątpliwa, a zapomniał na to, że w inszym mieyscu nikt iey nie okazał, y Starostwo przy czynionych Wizyach nie śmiało prowadzić tam, gdzie pewnie znaleśćby nie mogło inszey Czarnomotynki.— Chcąc zaś ułudzenie sprawić starało się napamięć wmowić stawionym do Examinu Ludziom, że Czarnomotynka leży gdzieś w dziedzicznych gruntach. —

Możnaż tak opaczne y baieczne wiadomości brać do Sądowego wyroku, kiedy Prawo w Ar: 2. Roz: 9. widzieć y oglądać Podkomorzemu wszystkie znamiona, y wszystkie znaki dysponu ie, nie zaś iak o Wilku żelaznym słuchać, co Chłop nauczony gada, a czego Sąd widzieć nie mogł, y aktu nie widział.

Gdyby Starostwo nie chciało uciekać przed prawdą, y nie chciało utrzymywać tey restytucyi w niepewności, należało pokazać gdzie iest Czarnomotynka, należało tam wedle niey zweryfikować tak Dokumenta, iak są weryfikowane przy tey, y przy ścianie Haieńskiey, a w tenczas dopioro byłby argument negowania okazanych znamion przez Dziedzicow da Dokumentami.—

Skoro

Skoro zaś takiego nie uczyniło kroku, iuż tym samym równego za Stroną swoią nie przynosi dowodu, a Examina słowne z pamięci i z powieści czynione przeciw dowodom Pisma, są taką u Sądu bayką, iakiey Art: 54. Roz: 4. słuchać nie każe. —

Mówi Dekret że Ruczay Denkowy iest bez-imienny, a iakiemuż to imię Ruczaiowi będzie służyło, gdy innego nie okazano, a przecie gdy tyle Dokumentów o Czarnomotyncey, o Ruczaiu Denkowym, niesie do Sądu przeświadczenie; toć wierzyć potrzeba, że one są wyrażone na Ziemi fizycznie, nie przez imaginacyą, którey się Dekret Kommissarski chwycił, bo Starostwo w imaginacyi tylko rzeczkę Czarnomotynkę, Ruczay Denkowy, i Górę Lenzową tam ukazywało, gdzie nikt iey widzieć nieumiał; bo i przez Redukta i przez Wizye, nieuczzniło do pokazania kroku. —

Nietrzeba słabości Dekretu mocnieyszemi okazywać przyczynami, iak to iest, że grunta Plebanii Haień: stykaią się z końcami Rez przez Ratomskę nabytych, a przez Starostwo zabranych, iak złożone Wizye i Processa dowiodły.

Nietrzeba mówię tym bardziey wiele na to pobudek przywodzić, kiedy z drugiey strony Denkowego Ruczaia leżące Rezy przytykały do Popa, i do gruntów Haień: a to chcąc na innym okazywać mieyscu, trzeba przenieść grunta Plebanii Haień: i grunta Popowskie.

Skoro zaś te dwie istoty są nieporuszone, tym samym na innnym mieyscu Czarmomotynki i Góry Lenzowey zwiastować niepodobna.

Co teraz żyiący Chłop ma wiedzieć, i świadectwem swoim utrzymywać, kiedy żaden 200. lat niema, a Dokumentom od ich nastania tyle iuż lat upłynęło.

Nie iestże więc bliżey wierzyć niecofaiącym się znamionom, iako to gruntom Plebanii Haień: i Popowskim, o których exystencyi sam Dekret świadczy, niżeli baykom przeciw wyraźnym Dokumentom wznieconym.

Co się mówiło o pierwszych Niwach aż po Nr. 176. rozciągaiących się, toż samo służy do konwikcyi o należeniu Niwy Symonowszczyzny pod Nrem 181. exystuiącey. Bo taż sama Jntromissya pod R: 1692. od Malchiera Zwierzyny Ratomskiey służąca, zaświadczyła iż ta Niwa leży z iednego i z drugiego końca do gruntów Popa Haieńskiego, bokiem zaś iednym po drogę Haień: drugim po Ruczay. *Widzieć i drogę Haień: pod Nrem 183. i Ruczay pod Nrem 186.*

Ze zaś lokacya tey Niwy w gruntach quondam Cerkiewnych iest dopiero według brzmienia Dokumentu uczyniona, o tym wątpić niedaie Dekret na karcie 57. gdy pisze — *Pretensyą W. Lieby względem Niwy Symonowszczyzny iako nad moc Dokumentu zamiennego niesłusznie do gruntow Cierkiewnych przy Starostwie będących roszczoną umarza.*

Dla czego zaś Sąd Kommissarski umorzył, i iakiey chwycić się Konwikcyi, o to, że niegdyś pod R. 1623. Mca 7bra 12, dnia była zamiana między gruntami Cerkiewnemi a Cedrowskim, i że ta zamiana znosząc Szachownice Cerkiewne w gruntach Eynarowskich, dodała 3. Morgi Cerkwi od Symonowszczyzny. Jakby to iednym było oddać całą Symanowszczyznę, co 3. Morgi od niey odłączyć. *Czytać Dekret na kar: 36.*

D Z tey

Z tey Zamiany tym więcey przekonywać się trzeba, że Symonowszczyzna nieoddana całkiem została Popowi, ale trzy Morgi od niey są odłączone, ponieważ to była Niwa duża iak Dokument świadczy, pod R. 1592.

Ze zaś drugi tey Symonowszczyzny koniec nie mógł wniść w granicie Eynarowskie, ztąd naybliższa konwikcya, że obie końcowe Sciany do gruntów tylko Popowskich przyparły. *Czytać powtornie Dokument 1592. R. i konfrontować z Mappą.*

Kontynuiąc zaś daley Dukt od Rewiaczyna, używali Dziedzice tych samych dowodów, mianowicie Kopii pod R. 1726. 9bra 4. dnia przez Cedrowskiego pisaney, i dalszych Dokumentów probuiących granicę przez Nr: 184. 187. 188. 189. 190. aż po Nr. 191. i chociaż Sąd Kommissarski znał, że Starostwo niesłusznie swóy Rewiaczyn w tym mieyscu lokuie, gdzie aktualnie Ziemskie znayduią się Grunta; iednak po użytych argumentach inszey chwycił się drogi. —

To iest: Sąd Kommissarski argumenta zostawił swoie przy W. Liebie, a Grunt Duktem iego zaymowany oddał Starostwu. Czytać Dekret na kar: 59. od słów: == *Ponieważ W. Starosta o wybicie z Rewiaczyna Królewskiego żadnego Processu i Procederu zaszłego nie składa, a Inwentarz 1738. bez wyrażoney ubikacyi Rewiaczyn Królewski wzmiankuie.* ==

Ponieważ oryginalny Manuskrypt JX. Lubienieckiego w R. 1721. Aug: 16. dnia pisany a 1738. Maia 8. w Grodzie Mińskim aktykowany, położenie Uroczyszcza Rewiaszczyna za iedno z Babią Lipą między drogą od Plebanii Haieńskiey ku Jakubowiczow idącą wyraża. —

A Starostwo po inną drogę, to iest z Hayny do Sliżyna Starościńskiego idącą ubikacyą pomienionego Rewiaczyna przeciwko wzmiankowanemu Manuskryptowi niewolnie oznaczyło.—

Ponieważ Starostwo iżby Grunt pod hasłem Rewiaczyna Królewskiego odprowadzony kiedykolwiek w swym dzierżeniu miało, niema dośledzenia. —

Ponieważ Dokument Szczechleyskiego i inne wyrażone przeważać nie mogą Manuskryptu JX. Luboniecktego, iako Gruntów własnych położenie opisuiącego. &c.

Po takiey tedy konwikcyi wypadało utrzymać Dukt W. Lieby, a Starościński skassować; Sąd zaś Kommissarski nie wiele odciąwszy Starościńskiego Duktu przyszedł po Nr: 191. kędy zgodna Sciana terminowała się, a tą postępuiąc daley zaiął Zascianki Sołoney Łuży, i znowu wszedł na zgodną Scianę do Stasiowszczyzny doprowadzaiąc po Nr: 144. — *Co wszystko widzieć na Mappie, i czytać Dekret od karty 60. do 65. i czytać powtornie tak ograniczenie pod R. 1726. w Kopii składaiące się, iako też inne Tranzakta wyszczególniaiące Uroczyska znamion graniczących.* —

Niemoże Sąd z tego mieysca Rewiaczyna wysuwać, a w iedno mieysce wszystkie kupna spychać, kiedy te szczególne nabycia, to iest Rewiaczyn, Stasiowszczyzna, i Sołona Łuża były w swoich rozległościach dość znaczne; dopiero zaś iak Sąd widzi, nader szczupłe i ściśnione okazuią iestestwa.

Gdy zaś te wszystkie Dokumenta niewątpliwe przynoszą za Aktorstwem WW. Lieby i Hermanów przekonanie, należy więc uznać, ich iako przy dowodzie Pisma, bliższemi na ostateczny dowod, i należy cały Dukt od Nru 160. aż po Nr: 141. zaappro-

probować, a dwa przeciwne Redukta, to ieſt: Staroſciński i Sądowy zniſzczyć, żeby krzywda od lat tylu uczyniona nie zoſtała na zawſze pod uciſkiem gwałtu, i przemyslnych ſtarań. —

KATEGORYA PIĄTA

O Akcye Uczynkowe.

Prócz wyżey złożonych Manifeſtów, ſą późnieyſze dowodzące gwałt przez Staroſtwo Haień: ciągiem dopełniany, mianowicie w R. 1738. 1748. i 1755. Manifeſta uczynione przynoſzą tę wiadomość, że Skwaczewſki Ekonom Staroſtwa Haień: na ſame Wſie Eynarowſkie napadał, ludzi bił, grabił, i inne inkonweniencye ſamym Dziedzicom czynił. O czym nawet odbyta w tey mierze Inkwizycya świadczy, iak Dekret na kar: 69. zapewnia, piſząc = *Ponieważ zażalenia Manifestami dawnieyszych Possessorów Murowanego Dworu, i teraźnieyszego W. Szambelana, na przeciwko W. Staroście czynionemi, expediowaną Inkwizycyą są dowiedzione.*

Loco 2do na kar: 78. Dekretu ſłowa: = *A Inkwizycya przez Sług i Poddanych W. Starosty, Murowanemu Dworowi udziałanych wiolencyow niewyparła.*

Zaczym &c. po uznaney Staroście przyſiędze na kar: 71. wyrażoney, uwolniony Staroſta zoſtał od tylu dopełnionych akcyi, których nigdy ludziom ſwoim nie zganił. —

Ze zaś Obdukcya pod R. 1769. na dniu 29. Mca Julii czyniona, i tegoż Roku Aug: 3. dnia w Grodzie Mińſkim zeznana, większością świadectw wſparta, okazała Sądowi Kommiſsarſkiemu tak wielką w ludziach Starościnſkich zuchwałość, że oni pod ſamym Dworem Murowanym JP. Konarſkę Kapitanową ważyli ſię kiimi zbić, i pozadawać rany; przeto Sąd Kommiſsarſki gromiąc tę nayobelżywſzą praktykę, ſądził po 100. rozek u pręgierza Symonowi Prytyce i Jozefowi Bułdziakowi, Od którego Wyroku obie nię appellowały Strony.

Niemogł Sąd Kommiſsarſki przeświadczywſzy ſię z Inkwizycyi uwalniać W. Staroſtę przeto, że Skwaczewſki umarł, bo Staroſta nigdy mu tego nie ganił, owſzem pobłażał, a ſprawiedliwości żadney nigdy nie dawał.

Dopiero tedy należy za każdy gwałt oſobiſtą rozciągnąć karę, i po 12. Rubli groſzy wſkazać. —

KATEGORYA SZOSTA

O pretenſiye Weryfikacyą obięte.

Punktami 1. aż do 3. ſłuſzna ieſt położona pretenſyą 65,289. Złł: gr: 9. za użytek z Gruntu przez tyle lat niewolnie odiętego.

To ſamo w punkcie 4. 1416. Złł: a w 5. 38,855. Złł: Sąd Kommiſsarſki ſkaſował przeto, że od gruntu odſądził; lecz gdy dopiero Sąd Naywyżſzy przeſłuchał pewnych dowodów, że Staroſtwo od Gruntu odpadać muſi, iuż tym ſamym wſzyſtek nieużytek zwrócić powinno.

Od punktu 6. do 22. niektóre Sąd Kommiſsarſki rekognoſkował pretenſye za tak liczne zabory Koni, bydła, żyta, Siana, i innych rzeczy, i za one w naymnieyſzey porcyi, bo tylko 836. Złł: za przyſięgą Poddanych Eynarowſkich płacić Staroſtwu kazał. *Czytać Dekret od kar: 74. do 84. i przekonywać się z szczegułu tych pretensyi, Manifestami i Inkwizycyą wspartych, iak daleko, i iak zawzięcie pomnażało Starostwo ucisk.*

Podało nawzaiem Staroſtwo niektóre wymyślone pretenſye, a Sąd i na tych przypuściwſzy Włościan Starościń: do Juramentu 331. Złł: przyſądził, i z owych 836. Złł: wydetrunkował. *Czytać Dekret od karty 89. do 90.*

Za tak tedy liczne pretenſye, Inkwizycyą wyświecone 505. Złł: gr: 10. do reſtytucyi na Staroſtwie zoſtawił, i tym ſpoſobem naydotkliwſzą uczynił krzywdę, kaſsuiąc nawet Procederowe Expenſa. ——

Takowa więc uciążliwość Dekretu ma bydź cofniętą teraz, wſzyſtkie pretenſye Weryfikacyą i Dekretem wyświecone, a oraz cały Expens Procederowy do 15,000. Złł: wynoſzący, ma bydź wrócony. ——

O co wszystko wyniesione składaią się Mandaty.